

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 384/96 НА СЪВЕТА

от 22 декември 1995 година

за защита срещу дъмпингов внос на стоки от страни, които не са членки на Европейската общност

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 113 от него,

като взе предвид регламентите за създаване на обща организация на селскостопанските пазари и регламентите, приети в съответствие с член 235 от Договора за стоки, произведени от селскостопански продукти, и в частност разпоредбите на онези регламенти, които позволяват дерогация от общия принцип, че защитни мерки на границите могат да бъдат заменяни само с мерките, предвидени в тези регламенти,

като взе предвид предложението на Комисията¹,

като взе предвид становището на Европейския парламент²,

(1) като има предвид, че с Регламент (ЕО) № 2423/ 88³ Съветът е приел общи правила за защита срещу дъмпингов или субсидиран внос от страни, които не са членки на Европейската общност;

(2) като има предвид, че тези правила са приети в съответствие със съществуващи международни задължения, и в частност с произтичащите от член VI от Общото споразумение за митата и търговията (по-нататък наричано „ГАТТ“), от Споразумението за прилагане на член VI от ГАТТ (Антидъмпингов кодекс от 1979 г.) и от Споразумението за тълкуване и прилагане на членове VI, XVI и XXIII на ГАТТ (Споразумение за субсидиите и изравнителните мита);

(3) като има предвид, че многостранните търговски преговори, приключили през 1994 г., довеждат до нови споразумения за прилагането на член VI от ГАТТ и е уместно правилата на Общността да бъдат променени в светлината на тези нови споразумения; като има предвид, че е желателно също така в светлината на различния характер на новите правила за дъмпинг и субсидии за тези две области да има отделни актове на Общността; като има предвид, че по тази причина новите

¹ ОВ С 319, 30.11.1995 г.

² ОВ С 17, 22.1.1996 г.

³ ОВ L 209, 2.8.1988 г., стр. 1, последно изменено с Регламент (ЕО) № 522/94 (ОВ L 66, 10.3.1994 г., стр. 10).

правила за защита от субсидиран внос и за изравнителни мита се съдържат в отделен регламент;

(4) като има предвид, че при прилагането на тези правила е съществено Общността да отчита как те се тълкуват от основните търговски партньори на Общността, за да се спазва равновесието между права и задължения, установени от ГАТТ;

(5) като има предвид, че новото споразумение по дъмпинга, а именно, Споразумението за прилагане на член VI от Общото споразумение за митата и търговията от 1994 г. (наричано по-долу Антидъмпингово споразумение от 1994 г.) съдържа нови и детайлни правила, отнасящи се по-специално до изчисляването на дъмпинговия марж, процедурите за започване и провеждане на разследване, включително установяването и тълкуването на фактите, въвеждането на временни мерки, въвеждането и събирането на антидъмпингови мита, срокът на действие и преразглеждането на антидъмпингови мерки и публичното разгласяване на информация, свързана с антидъмпингови разследвания; като има предвид, че езикът на новите споразумения следва да се въведе доколкото е възможно в законодателството на Общността, с оглед на обхвата на промените и за да се гарантира правилно и прозрачно прилагане на новите правила;

(6) като има предвид, че е желателно да се определят ясни и детайлни правила за определянето на нормална стойност; като има предвид по-специално, че тази стойност във всички случаи следва да се основава на представителни продажби при обичайни търговски условия в страната на износа; като има предвид, че е целесъобразно да се дефинират условията, при които продажбите на вътрешния пазар могат да се разглеждат като продажби на загуба и да не се вземат предвид, в който случай за основа да се вземат останалите продажби или конструирана нормална стойност или продажбите за трета страна; като има предвид, че е желателно да се подсигури определянето на действителното разпределение на разходите, дори за операции по въвеждане; като има предвид, че освен това е целесъобразно да се определят насоки за дефинирането на операции по въвеждането и за размера и метода за включването на разходите по тях в разпределението на разходите; като има предвид, че е необходимо освен това при конструиране на нормалната стойност да се упомене методологията, която следва да се прилага при определяне на размерите за включване в тази стойност на разходите по реализацията, на общите и административни разходи и на обоснованата печалба;

(7) като има предвид, че при определяне на нормалната стойност за страни с непазарна икономика е уместно да се уточнят правила за подбора на подходяща трета страна с пазарна икономика, която да се използва за правенето на аналогия, или където не е възможно да се намери подходяща трета страна, да се предвиди нормалната стойност да се определя на всяка друга разумна основа;

(8) като има предвид, че е целесъобразно да се дефинира експортната цена и да се изброят корекциите, които следва да се направят в случаите, в които се преценява

за необходимо тази цена да се формира отново на основата на първата цена на свободен пазар;

(9) като има предвид, че с цел да се гарантира обективно сравнение между експортната цена и нормалната стойност е препоръчително да се изброят факторите, които могат да повлияят на цените и на сравнимостта на цените и да се установят специални правила кога и как се правят корекции, включително и факта, че следва да се избягва дублиране на корекции; като има предвид, че е необходимо освен това да се предвиди възможността за сравнение да се използват усреднени цени, независимо от възможността индивидуални експортни цени, когато те се различават между различни купувачи, региони и периоди, да се сравняват с усреднена нормална стойност;

(10) като има предвид, че е желателно да се дадат ясни и подробни насоки кои фактори следва да се считат за релевантни при определяне доколко дъмпинговият внос е причинил имуществена вреда или създава опасност от причиняване на вреда; като има предвид, че при доказване, че обемът и ценовите нива на разглеждания внос са в основата на вреда, нанесена на производство на Общността, внимание следва да се обърне и на отражението на други фактори и по-специално на преобладаващите пазарни условия в Общността;

(11) като има предвид, че е препоръчително да се дефинира понятието „производство в Общността“ и да се предвиди възможността лица, свързани с износителите, да се изключват от обхвата на това понятие, както и понятието „свързани лица“ да се дефинира; като има предвид, че освен това е необходимо да се предвиди възможност за приемане на антидъмпингови мерки от името на производители от отделен регион в Общността и да се дадат насоки за дефинирането на отделен регион;

(12) като има предвид, че е необходимо да се установи кои лица могат да подават заявления за въвеждане на антидъмпингови мерки, включително това до каква степен тези жалби се подкрепят от производството на Общността, и каква информация за дъмпинг, вреда и причинната връзка между тях следва да се съдържа в тези заявления; като има предвид, че е целесъобразно да се уточнят процедурите за отхвърляне на заявления или за започването на процедура по разследване;

(13) като има предвид, че е необходимо да се определи начина, по който заинтересованите лица се уведомяват за информацията, изисквана от органите и че следва да им се предостави достатъчна възможност да представят всички съществени доказателства и да защитят своите интереси; като има предвид освен това, че е желателно да се определят ясно правилата и процедурите по разследването, по-специално правилата, по които заинтересованите лица могат да заявят своя интерес, да изложат своите становища и да представят информация в определен срок, ако искат тези становища и информация да бъдат взети предвид; като има предвид, че освен това е уместно да се уточнят условията, при които заинтересовано лице може да получи достъп до информация, представена от други

заинтересовани лица и да представи коментари по нея; като има предвид, че освен това при събирането на информация следва да има сътрудничество между държавите-членки и Общността;

(14) като има предвид, че е необходимо да се определят условията, при които може да се въвеждат временни мита, включително условието, че такива мита може да се въвеждат не по-рано от 60 дни, считано от датата на започване на процедурата по разследване, и не по-късно от девет месеца след тази дата; като има предвид, че поради административни съображения е необходимо да се предвиди, че във всички случаи тези мита могат да се въвеждат от Комисията, направо за период от девет месеца или на два етапа от по шест и три месеца;

(15) като има предвид, че е необходимо да се уточнят процедурите за поемане на гаранции за отстраняване на дъмпинга и вредата от него вместо въвеждането на временни и окончателни мита; като има предвид, че освен това е уместно да се уточнят последствията от неизпълнение или оттегляне на гаранции и да се предвиди въвеждане на временни мита в случаите на съмнения за нарушения или необходимост от продължаване на разследването за допълване на констатациите; като има предвид, че при поемане на гаранциите следва да се обърне внимание предложените гаранции и тяхното прилагане да не водят до антиконкурентно поведение;

(16) като има предвид, че е необходимо да се предвиди прекратяването на разследване, независимо от въвеждането или невъвеждането на окончателни мерки, да става в нормалния случай в рамките на 12 месеца и в никакъв случай не по-късно от 15 месеца от датата на започване на процедура по разследване; като има предвид, че разследванията и процедурите следва да се прекратяват, ако дъмпингът е *de minimis* или вредата е незначителна и е целесъобразно да се определят условията за това; като има предвид, че когато се въвеждат мерки е необходимо да се предвиди възможност за прекратяване на разследването и да се постанови, че мерките следва да са в размер по-малък от дъмпинговия марж, ако такъв по-нисък размер е достатъчен за отстраняване на вредата, както и да се конкретизира методът за изчисляване на нивото на мерките в случаите, когато се използва представителна извадка;

(17) като има предвид, че е необходимо да се предвиди възможност за събиране с обратна сила на временни мита, ако се счита за целесъобразно и да се определят условията, които могат да предизвикат прилагане с обратна сила на мита, за да се избегне обезсилване на окончателните мерки, които трябва да се прилагат; като има предвид, че освен това е необходимо да се предвиди възможност за прилагане на мита с обратна сила в случаите на нарушение или оттегляне на гаранции;

(18) като има предвид, че е необходимо да се предвиди, че мерките губят сила след пет години, освен ако преразглеждане не показва, че те следва да се запазят; като има предвид, че освен това е необходимо да се предвиди възможност за междинно преразглеждане в случаите, в които са предоставени достатъчно доказателства за променени обстоятелства или възможност за разследване на основателността на

претенции за възстановяване на антидъмпингови мита; като има предвид, че освен това е уместно да се уточни, че при всяко преизчисляване на дъмпинг, налагащо формиране отново на экспортните цени, митата не се разглеждат като разход, направен между вноса и препродажбата, ако тези мита са намерили отражение в цените на продуктите съобразно мерките на Общността;

(19) като има предвид, че е необходимо да се предвиди специална възможност за преразглеждане на экспортните цени и на дъмпинговите маржове, когато митото е неутрализирано от износителя под формата на компенсаторно споразумение и мерките не са намерили отражение в цените на стоките, предмет на мерките на Общността;

(20) като има предвид, че Антидъмпинговото споразумение от 1994 г. не съдържа разпоредби по отношение на заобикаляне на антидъмпингови мерки, макар че в отделно решение на министрите на ГАТТ заобикалянето е отчетено като проблем и е изпратено за разглеждане в Антидъмпинговия комитет на ГАТТ; като има предвид, че с оглед на неуспешните до този момент многостранни преговори и нерешения изход на препратения за разглеждане в Антидъмпинговия комитет на ГАТТ въпрос е необходимо в законодателството на Общността да се въведат разпоредби, които да позволяват регламентирането на практики, включително обикновеното комплектоване на стоки в Общността или в трета страна, чиято основна цел е заобикаляне на антидъмпингови мерки;

(21) като има предвид, че е целесъобразно да се разрешава суспендиране на антидъмпингови мерки при временна промяна в условията на пазара, което временно прави неподходящо продължителното прилагане на мерките;

(22) като има предвид, че е необходимо да се предвиди, че вносът, предмет на разследване, може да зависи от регистрационен режим при реализирането му, за да се подсигури последващо прилагане на мерки по отношение на такъв внос;

(23) като има предвид, че с оглед на правилното прилагане на мерките е необходимо държавите-членки да наблюдават вноса на стоки, предмет на разследване или обект на мерки и да го докладват в Комисията, както и да докладват за размера на митата, събрани съгласно настоящия регламент;

(24) като има предвид, че е необходимо периодично и на определени етапи от разследването да се правят консултации с Консултативен комитет; като има предвид, че този Комитет следва да включва представители на държавите-членки и да се председателства от представител на Комисията;

(25) като има предвид, че е целесъобразно да се предвидят посещения с цел проверки на място, които да проверяват информацията, постъпила за съществуване на дъмпинг и вреда от него, като обаче тези посещения се провеждат само след надлежен отговор на изпратените въпросници;

(26) като има предвид, че е важно да се предвиди възможност за използване на представителни извадки в случаите, когато броят на заинтересованите страни и

осъществяването на сделките е прекалено голям, за да позволи приключване на разследването в предварително определения срок;

(27) като има предвид, че е необходимо да се предвиди възможност за установяване на констатациите да се ползва и друга информация, ако заинтересованите страни не оказват достатъчно съдействие, като е възможно тази информация да е по-малко благоприятна за лицата, отколкото в случай на оказване на съдействие;

(28) като има предвид, че е необходимо да се подsigури такова обработване на поверителната информация, че да не се разкриват търговски тайни;

(29) като има предвид, че е съществено да се предвидят разпоредби за правомерно разгласяване на съществени факти и съображения пред страни, които отговарят на условията за това, като разгласяването, отчитайки процеса на вземане на решения в Общността, се осъществява в период от време, който да позволява на страните да защитят своите интереси;

(30) като има предвид, че е уместно да се предвиди създаването на административна система, пред която да се представят аргументи за това доколко мерките са в интерес на Общността, включвайки интересите на потребителите, и да се определят периодите от време, в които следва да се представя такава информация, както и правата на заинтересованите лица по отношение на разгласяването;

(31) като има предвид, че с Регламент (ЕО) № 3283/94 от 22 декември 1994 г. за защита срещу дъмпингов внос от страни, които не са членки на Европейската общност⁴, Съветът отмени Регламент (ЕИО) № 2423/88 и създаде нова обща система за защита срещу дъмпингов внос от страни, които не са членки на Европейската общност;

(32) като има предвид, че при публикуването на Регламент (ЕО) № 3283/94 в текста бяха открити съществени грешки;

(33) като има предвид освен това, че упоменатият по-горе регламент е бил вече два пъти изменян;

(34) като има предвид, че поради това и в интерес на яснотата, прозрачността и правната сигурност упоменатият по-горе регламент следва да се отмени и да се замени с нов, независимо от антидъмпинговите процедури, които вече са започнали в съответствие с него или в съответствие с Регламент (ЕИО) № 2423/88,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

⁴ ОВ L 349, 31.12.1994 г., стр. 1. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 1251/95 (ОВ L 122, 2.6.1995 г., стр. 1).

Член 1

Принципи

1. Антидъмпингово мито може да се прилага за всяка антидъмпингова стока, чието пускане в свободно обращение в Общността причинява вреда.
2. Един продукт трябва да се счита за дъмпингов, ако експортната му цена за Общността е по-ниска от сравнимата с нея цена за сходен продукт при обичайни търговски условия в страната на износа.
3. Страната на износа обикновено е страната на произход на стоката. Страна на износа обаче може например да бъде и трета страна, освен ако продуктите само биват пренасяни през територията на тази трета страна или разглежданите **продукти** не се произвеждат в тази трета страна или ако няма сравнима цена за тях в тази трета страна.
4. По смисъла на настоящия регламент „сходен продукт“ е продукт, който е идентичен, т.е. еднакъв във всяко отношение с продукта — предмет на разглеждане, или при липсата на такъв продукт — друг продукт, който макар и да не е еднакъв във всяко отношение, притежава характеристики, максимално доближаващи се до тези на разглеждания продукт.

Член 2

Определяне на дъмпинг

А. НОРМАЛНА СТОЙНОСТ

1. Нормалната стойност се определя на основата на реално платената или подлежаща на плащане цена от независими купувачи в страната на износа при обичайни търговски условия.

Когато обаче износителят в страната на износа не произвежда или не търгува с сходен продукт, нормалната стойност се определя на основата на цените на други продавачи или производители.

Цените по сделки между страни, които се считат за съдружници или които прилагат компенсационни споразумения помежду си, може да не се считат за част от обичайните търговски условия и не могат да служат като основа за определяне на нормалната стойност, освен ако се установи, че цените не са повлияни от връзката между тези страни.

2. Продажбите на сходен продукт, предназначен за вътрешния пазар, се използват за определяне на нормалната стойност, ако тези продажби съставляват 5 или повече на сто от обема на продажбите на разглежданата стока в Общността. По-нисък обем на продажбите може да се използва, ако, например, цените при такъв обем се считат за представителни за съответния пазар.

3. Когато няма продажби или има нисък обем на продажби на сходен продукт при обичайни търговски условия или когато поради специфичната пазарна ситуация не може да се направи точно сравнение, нормалната стойност на сходен продукт се определя на основата на разходите за производство в страната на произхода, при отчитане на обосновани по размер разходи за реализация, общи и административни разходи и реализиране на печалба или на основата на експортни цени, при обичайни търговски условия, при износ за съпоставима трета страна, при условие че тези цени са представителни.

4. Продажбите на сходен продукт на вътрешния пазар на страната на износа или експортните продажби за трета страна на цени под разходите (постоянни и променливи) за производство на единица продукция плюс разходите за реализация, общите и административни разходи, могат да не се считат за сключени при обичайни търговски условия по ценови причини и могат да не бъдат взети предвид при определяне на нормалната стойност, само ако е установено, че продажбите са реализирани за продължителен период от време в значителни количества и на цени, които не осигуряват покриването на всички разходи в разумен срок.

За цени, които са под разходите към момента на продажба, но надвишават среднопретеглените разходи за разследвания период, се приема, че осигуряват покриване на разходите в разумен срок.

За продължителен период от време обикновено се счита срок от една година, но не по-кратък от шест месеца, а за продажби за продължителен период на цени, по-ниски от разходите за единица продукция се счита, че са в значителни количества, ако се установи, че среднопретеглената продажна цена е по-ниска от среднопретеглените разходи за единица продукция или ако се установи, че обемът на продажбите на цени под разходите за единица продукция е не по-нисък от 20 % от продажбите, използвани за определяне на нормалната стойност.

5. Разходите се определят въз основа на счетоводните книги, водени от разследваното лице, при условие че тези книги са водени в съответствие с общоприетите счетоводни стандарти на съответната страна и е видно, че те отразяват достоверно разходите, свързани с производството и реализацията на разглежданата стока.

Вземат се предвид всички предоставени доказателства за подходящо разпределение на разходите, при условие че е видно, че тези разходи са вече усвоени. При липса на друг по-подходящ метод с предимство се прилага разпределението на разходите на основата на оборота. Разходите се коригират с извънредните разходи, направени във връзка с бъдещо и/или текущо производство, освен ако тези разходи не са включени вече в разпределението на разходите по настоящата точка.

Когато за част от периода, необходим за възстановяването им, разходите са повлияни от използването на нови производствени мощности, изискващи значителни допълнителни инвестиции или от нисък коефициент на използваемост на мощности, в резултат на операции по въвеждането, извършени изцяло или

отчасти през разследвания период, средните разходи за етапа на въвеждане се определят съгласно упоменатите по-горе правила за разпределяне на разходите към края на етапа на въвеждане и се включват на този етап, за съответния период, в размера им в среднопретеглените разходи по точка 2 от параграф 4. Продължителността на етапа на въвеждане се определя в зависимост от обстоятелствата, характерни за разглеждания производител или износител, но не може да превишава необходимия начален етап от срока за покриване на разходите. Коригирането на разходите за разследвания период може да отчита информация, отнасяща се до етапа на въвеждане, продължаваща и след разследвания период, ако тази информация бъде предоставена преди провеждането на проверки на място и в рамките на три месеца от започване на разследването.

6. Размерът на разходите за реализация, общите и административните разходи и размерът на печалбата се определят на основата на действителните данни за производството или продажбите на сходен продукт при обичайни търговски условия, като данните се предоставят от разследвания износител или производителя. Когато тези размери не могат да бъдат определени на основата на тези данни, те могат да се определят на основата на:

а) среднопретеглените действителни суми на други производители или износители, по отношение на които се провежда разследване на производството и продажбите на сходен продукт на вътрешния пазар на страната на произхода;

б) действителните суми, приложими за разглеждания износител или производител, при обичайни търговски условия, по отношение на производството и продажбите на стоки от същата обща категория на вътрешния пазар на страната на произхода;

в) всеки друг обоснован метод, при условие че размерът на определената чрез него печалба не превишава печалбата, обичайно реализирана от други износители или производители при продажба на стоки от същата обща категория на вътрешния пазар на страната на произхода.

7. Когато се осъществява внос от страни с непазарна икономика и по-специално от страни, за които се прилага Регламент (ЕО) 519/94 на Съвета⁵, нормалната стойност се определя въз основа на цената или на конструираната стойност в трета страна с пазарна икономика, или на основата на цената на тази трета страна за други страни, включително за Общността, или когато тези методи не са приложими, на всяка друга разумна основа, включително реално платената или подлежаща на плащане цена в Общността за сходен продукт, съответно коригирана, за да се отчете разумната граница на печалба.

Подходяща трета страна с пазарна икономика се избира, така че да няма неоснователност в преценката, като се отчита подобаващо всяка достоверна информация, предоставена към момента на избор. Отчитат се и ограниченията във

⁵ ОВ L 67, 10.3.1994 г., стр. 89.

времето; когато това е възможно, се избира трета страна с пазарна икономика, която е обект на същото разследване.

Страните по разследването биват информирани непосредствено след започването му за избора на трета страна с пазарна икономика и получават срок от 10 дни за предоставяне на коментар.

Б. ЕКСПОРТНА ЦЕНА

8. Експортна цена е цената, реално платена или подлежаща на плащане при продажба на стока, предназначена за износ от страната на износа за Общността.

9. Когато няма експортна цена или тя е вероятно тя да е ненадеждна поради отношения на съдружие или компенсационно споразумение между износителя и вносителя или трето лице, експортната цена се конструира на основата на цената, на която внесените продукти са препродадени за първи път на независим купувач, или, ако продуктите не се препродават на независим купувач или не се препродават във вида, в който са били внесени, на друга разумна основа.

В тези случаи се вземат предвид всички разходи, включително мита и данъци, натрупани по веригата между вноса и препродажбата и се отчита произтичащата печалба, така че да се определи надеждна експортна цена на равнището на границата на Общността.

Разходите, за които се допускат корекции, включват обичайните разходи, които са за сметка на вносителя, но се заплащат от трета страна, от или извън Общността, която се счита за съдружник или има компенсационно споразумение с вносителя или износителя, като тук се включват обичайните разходи за транспорт, застраховка, заготовка, товарене и допълнителни разходи; митата, антидъмпинговите мита и други такси, дължими при внос или продажба на стоки в страната на вноса; обоснована граница на разходите за реализация, общите и административни разходи и печалбата.

В. СРАВНЕНИЕ

10. Извършва се обективно сравнение между експортната цена и нормалната стойност. Това сравнение се прави на едно и също ниво на търговията по отношение на продажби, колкото е възможно по-близки по време и като се вземат под внимание други разлики, които засягат сравнимостта на страните. Когато нормалната стойност и експортната цена не са определени на сравнима основа, се правят съответни намаления - за всеки конкретен случай съобразно особеностите му - под формата на корекции за отчитане на разлики в онези фактори, за които се твърди или се установи, че засягат цените и тяхната сравнимост. Корекции, които дублират вече извършените, не се допускат, особено при отчитане на отстъпки, работи, количества и ниво на търговията. Когато са изпълнени упоменатите условия, корекции могат да се правят за посочените по-долу фактори:

а) *Физически характеристики*

Корекция се прави за разлики във физическите характеристики на разглеждания продукт. Корекцията следва да съответства на обоснована оценка на пазарната стойност на разликата.

б) Вносни митни сборове и косвени данъци

Корекция се прави, като нормалната стойност се намалява с размера на дължимите вносни митни сборове и косвени данъци за сходен продукт и съдържащите се в нея материали, предназначени за потребление в страната на износа, които не се събират или се възстановяват при износ на стоката за Общността.

в) Отстъпки, рабати и количества

Корекция се прави за разлики в отстъпките и рабатите, включително тези, предоставяни във връзка с разлики в количествата, когато те са надлежно определени и са пряко свързани с разглежданите продажби. Корекции могат да се правят и за отложени отстъпки и рабати, ако молбата за това се основава на подобна практика в предходни периоди, включително на съответствие с условията, изисквани за предоставяне на отстъпките и рабатите.

г) Ниво на търговия

Корекция се прави за разлики в нивото на търговия, включително за разлики, които може да се проявят при продажбите на производителите на първично оборудване, когато при отчитане на особеностите на дистрибуторските мрежи на двата пазара е видно, че експортната цена, включително конструираната експортна цена, е на различно ниво на търговия в сравнение с нормалната стойност, както и че тази разлика е повлияла сравнимостта на цените, което се установява от съществените и ясно изразени разлики във функциите и цените на продавача на различните равнища на търговия на вътрешния пазар на страната на износа. Размерът на корекцията следва да се основава на пазарната стойност на тази разлика.

д) Разходи за транспорт, застраховка, заготовка, товарене и допълнителни разходи

Корекции се правят за разлики в разходите, пряко свързани с доставката на стоката от помещенията на износителя до независим купувач, когато те са включени в дължимите цени. Тези разходи включват транспорт, застраховка, заготовка, товарене и допълнителни разходи.

е) Опаковка

Корекция се прави за разлики в разходите, пряко свързани с опаковката на разглежданата стока.

ж) Кредити

Корекция се прави за разлики в стойността на всеки кредит, предоставян във връзка с разглежданите продажби, при условие че този кредит е фактор, отчетен при определяне на дължимите цени.

з) Разходи след продажбата

Корекция се прави за разлики в преките разходи по предоставянето на обезпечения, гаранции, техническа помощ и сервизно обслужване, когато такива се изискват по силата на закон и/или договора за продажба.

и) Комисионни възнаграждения

Корекция се прави за разлики в комисионните възнаграждения, заплащани във връзка с разглежданите продажби.

й) Конвертиране на валути

Когато сравняването на цените изисква конвертирането на валути, такова конвертиране се извършва при прилагане на валутния курс на датата на продажбата, освен ако продажбата на чуждестранна валута на форуърдни пазари е пряко свързана със сделката по износа, като в този случай се използва валутният курс „форуърд“. Обикновено за дата на продажба се приема датата на фактуриране, но може да се приеме и датата на договора, поръчката или потвърждението на поръчката, ако те по-адекватно отразяват обективните условия, при които е извършена продажбата. Колебания на валутните курсове се игнорират и износителите имат право на 60 дни, в рамките на които да отчетат устойчивото движение на валутните курсове през разследвания период.

Г. ДЪМПИНГОВ МАРЖ

11. Съгласно съответните разпоредби, регулиращи обективното сравнение, установяването на дъмпинговия марж през разследвания период се определя по правило на основата на сравнение между среднопретеглената нормална стойност и среднопретеглените цени по всички сделки за износ за Общността или на основата на сравнение на конкретните нормални стойности и конкретните експортни цени за Общността сделка по сделка. Нормалната стойност, определена на среднопретеглена основа, може да бъде сравнена с цените на всички конкретни сделки за износ в Общността, при условие че експортните цени се различават съществено между различните купувачи, региони и периоди и ако методите, уточнени в първото изречение на тази алинея, не отчитат в пълна степен съществуващия дъмпинг. Настоящият параграф не изключва прилагането на разследване въз основа на представителна извадка съгласно член 17.

12. Дъмпинговият марж е величината, с която нормалната стойност превишава експортната цена. Ако дъмпинговите маржове варират, дъмпинговият марж може да се определи на среднопретеглена основа.

Установяване на вреда

1. По смисъла на настоящия регламент „вред“, освен в изрично упоменати случаи, означава причиняване на имуществена вреда на производството на Общността, опасност от причиняване на имуществена вреда на производството на Общността или съществено забавяне на процеса на създаване на такова производство и се тълкува съгласно разпоредбите на настоящия член.
2. Установяването на вреда се основава на достоверни доказателства и обективно изследване на следните два фактора: а) обем на дъмпинговия внос и ефект на този внос върху цените на подобни стоки на Общия пазар и; б) последвалото от този внос въздействие върху производството на Общността.
3. По отношение на обема на дъмпинговия внос се установява дали е налице значително увеличение на дъмпинговия внос в абсолютен размер или по отношение на производството или потреблението в Общността. По отношение на въздействието на дъмпинговия внос върху цените се установява дали в резултат на дъмпинговия внос са налице цени, значително по-ниски в сравнение с цените за подобни стоки, произведени в Общността, или дали в резултат на този внос е налице значително потискане на цените по друг начин или е налице значително препятстване на увеличението на тези цени, което би настъпило иначе. Един или повече от тези фактори не може да бъдат от решаващо значение при вземане на решение.
4. Когато дъмпинговият внос на определена стока от повече от една страна е едновременно предмет на разследване, ефектът на такъв внос се оценява кумулативно, само ако се установи, че: а) дъмпинговият марж, определен спрямо вноса от всяка страна, е по-висок от минималния марж по член 9, параграф 3 и обемът на този внос от всяка страна не е несъществен; б) кумулативната оценка на ефекта от вноса е допустима от гледна точка на условията за конкуренция между внесените продукти и тези между внесените продукти и подобни на тях стоки с произход от Общността.
5. Изследването на въздействието на дъмпинговия внос върху съответното производство на Общността включва оценка на всички фактори и показатели, които имат отношение към състоянието на това производство, включително факта, че определено производство е още в процес на възстановяване от ефекта на минал дъмпинг или субсидиране, значението на действителния дъмпингов марж, действителния или потенциален спад на продажбите, печалбите, продукцията, пазарния дял, производителността, възвръщаемостта на инвестициите, натоварването на мощностите; фактори, отразяващи се върху цените на пазара на Общността; действително или потенциално отрицателно влияние върху паричния поток, наличностите, заетостта, заплатите, ръста, способността за привличане на капитали или инвестиции. Упоменатите по-горе фактори и показатели не изчерпват всички потенциално възможни и един или повече от тях не могат да бъдат от решаващо значение при вземане на решение.

6. От всички предоставени по параграф 2 релевантни доказателства трябва да става ясно, че дъмпинговият внос причинява вреда по смисъла на настоящия регламент. По-конкретно, това показва въздействието върху производството на Общността съгласно параграф 5 на обема и/или ценовите равнища по параграф 3, както и че това въздействие е в степен, която позволява то да бъде определено като значимо.

7. Изследват се и всички известни фактори, различни от дъмпинговия внос, които в същото време причиняват вреда на производството на Общността, за да се гарантира, че вредата, причинена от тях, не се приписва на дъмпинговия внос по параграф 6. Фактори, които може да се изследват в тази връзка, са обемът и цените на вносни стоки, които не се продават на дъмпингови цени, свиване на търсенето или промени в потреблението, ограничителни търговски практики и конкуренция между производители от трети страни и страни членки на Общността, развитие на технологиите, експортният потенциал и производителността на производството на Общността.

8. Ефектът на дъмпинговия внос спрямо производството на Общността на сходен продукт се оценява тогава, когато наличните данни правят възможно отделното идентифициране на това производство на основата на критерии като производствени процеси, продажби и печалби. Ако такова идентифициране на производството не е възможно, ефектът на дъмпинговия внос се оценява чрез изследване на производството на възможно най-тесната група или категория от стоки, включващи подобната стока, за които може да се осигури необходимата информация.

9. Установяването на опасност за причиняване на съществена вреда се основава на факти, а не само на твърдения, предположения или далечни възможности. Промяната в обстоятелствата, която може да доведе до ситуация, при която дъмпингът да причини вреда, трябва да е предвидима и непосредствена.

При установяване на опасност от имуществена вреда следва да бъдат разгледани фактори като:

а) значителен темп на нарастване на дъмпинговия внос на пазара на Общността, указващ вероятност за съществено увеличаване на вноса;

б) достатъчно свободен капацитет на износителя или непосредствено значително увеличаване на този капацитет, указващ вероятност за съществено увеличаване на дъмпинговия износ за Общността, като се отчита наличието на други пазари, които да поемат евентуален допълнителен износ;

в) доколко вносът се осъществява по цени, които в значителна степен биха потискали цените или препятствали едно тяхно увеличение, което би настъпило иначе и доколко това може да доведе до нарастване на търсенето на допълнителен внос;

г) наличностите от продукта, предмет на разследване.

Нито един от упоменатите по-горе фактори няма решаващо значение при вземане на решение, но всички те, взети заедно, трябва да водят до заключението, че дъмпинговият внос ще продължи и в бъдеще, така че ако не се предприеме защитно действие, ще настъпи съществена вреда.

Член 4

Дефиниране на „производство на Общността“

По смисъла на настоящия регламент „производство на Общността“ означава производителите на подобни стоки в Общността или тези от тях, чието съвкупно производство на подобни стоки съставлява основна част, съгласно член 5, параграф 4, от общото производство на Общността на такива продукти, при следните изключения:

а) когато производителите са свързани с износителите или вносителите, или самите те са вносители на продукта, за който се твърди, че е дъмпингов, „производство на Общността“ може да се тълкува като включващо останалите производители;

б) при изключителни обстоятелства територията на Общността може да се раздели по отношение на разглежданото производство на два или повече конкуриращи се пазара, като производителите във всеки от тях могат да се разглеждат като отделно производство, при условие че (i) производителите в рамките на такъв пазар реализират цялата или почти цялата си продукция на този пазар; и (ii) търсенето на такъв пазар не се задоволява в съществена степен чрез доставки на производители на тази стока от други части на територията на Общността. В тези случаи вреда може да бъде установена, дори ако преобладаващата част от производството на Общността не търпи вреда, стига дъмпинговият внос да е концентриран в такъв обособен пазар и да причинява вреда на производителите на цялата или на почти цялата продукция в рамките на този пазар.

2. По смисъла на параграф 1, производителите са лица, свързани с износителите и вносителите единствено когато: а) едно от тях пряко или косвено контролира другото; или б) двете лица са пряко или косвено контролирани от трето лице: или в) тези лица съвместно, пряко или косвено, контролират трето лице, при условие че има основания да се приеме или предположи, че връзката помежду им е причина производителят да действа по начин, различен от този на несвързаните производители. По смисъла на настоящия параграф се счита, че едно лице контролира друго, когато първото притежава или управлява другото лице на правна или фактическа основа.

3. Когато като „производство на Общността“ са означени производителите от определен регион, на износителите се предоставя възможност да предложат гаранции съгласно член 8 по отношение на този регион. В тези случаи при оценяване на интереса на Общността от прилагането на мерки специално се отчита интересът на съответния регион. Ако своевременно не бъде предложена достатъчна гаранция или се прилагат случаите, посочени в член 8, параграфи 9 и 10, може да се

определи временно или окончателно мито за Общността като цяло. В тези случаи, ако това е възможно, действието на митата може да се ограничи до определени производители или износители.

4. Разпоредбите на член 3, параграф 8 се прилагат съответно за настоящия член.

Член 5

Образуване на процедура

1. Освен в случаите по параграф 6, процедура по разследване на съществуването, степента и ефекта на предполагаем дъмпинг се образува въз основа на писмена жалба от физическо или юридическо лице, или от сдружение, което не е юридическо лице, като то действа от името на производството на Общността.

Жалбата може да се подаде до Комисията или до държава-членка, която я препраща до Комисията. Комисията изпраща до държавите-членки копия от всички получавани жалби. За дата на подаване на жалбата се приема първият работен ден след получаването ѝ в Комисията като препоръчана пратка или след получаване на обратна разписка от Комисията.

Когато при липса на подадена жалба дадена държава-членка разполага с достатъчно доказателства за дъмпинг и в резултат на това за причиняване на вреда на производството на Общността, тази държава-членка незабавно предоставя доказателствата на Комисията.

2. Жалбата съгласно параграф 1 следва да съдържа доказателства за съществуването на дъмпинг, вреда и причинна връзка между твърдения дъмпингов внос и твърдяната вреда. Жалбата съдържа информация относно следното, доколкото жалбоподателят разполага с нея:

а) самоличност на жалбоподателя и обем и стойност на неговото производство спрямо производството на Общността на сходен продукт. Когато е подадена писмена жалба от името на производството на Общността, заявителят упоменава производството, от чието име отправя жалбата, като прилага списък на всички известни производители от Общността на сходен продукт (или на сдружения на такива производители в Общността) и по възможност уточнява обема и стойността на производството на тези производители спрямо производството на Общността на сходен продукт;

б) пълно описание на стоката, за която се твърди, че е дъмпингова, упоменаване на страната или страните на произхода или износа на тази стока, данни за идентичността на всеки известен износител или чуждестранен производител и списък на известните лица, които внасят въпросната стока;

в) информация за цените, по които съответната стока се продава, когато е предназначена за потребление на вътрешния пазар на страната или страните на произход или износ (или, според случая, информация за цените, на които стоката се

продава от страната или страните на произход или износ за трета страна или страни, или за конструираната стойност на продукта) и информация за експортните цени, или (според случая) за цените, по които стоката се препродава за първи път на независим купувач в Общността;

г) информация за промени в обема на вноса, за който се твърди, че е дъмпингов, за ефекта на този внос върху цените на сходен продукт на пазара на Общността и произтичащото от тях въздействие на вноса върху производството на Общността, така както то е доказано чрез факторите и показателите за състоянието на производството на Общността по член 3, параграфи 3 и 5.

3. Комисията проверява, доколкото това е възможно, точността и адекватността на предоставените в жалбата доказателства с цел да прецени доколко са налице достатъчни доказателства за започване на процедура по разследване.

4. Процедура по разследване не започва съгласно параграф 1, освен ако не се установи, след проверка на степента, в която жалбата се поддържа или отхвърля от производителите от Общността на сходен продукт, че жалбата е отправена от или от името на производството на Общността. Жалбата се счита за подадена от или от името на производството на Общността, ако тя се поддържа от производители от Общността, чието съвкупно производство представлява повече от 50 % от общото производство на Общността на сходен продукт, произвеждан от онази част на производството на Общността, която поддържа на или се противопоставя на жалбата. Процедура по разследването не започва, ако производителите от Общността, които изрично поддържат жалбата, съставляват по-малко от 25 % от общото производство на Общността на сходен продукт.

5. Властите следят подаването на жалба за започване на процедура по разследване да не се разгласява, преди да е взето решение за започване на процедура. След приемането на жалбата, с надлежни документи към нея и преди започването на процедура по разследване съответното правителство на страната на износа се нотифицира.

6. Ако в особени случаи се вземе решение за започване на процедура по разследване, без да е получена писмена жалба от или от името на производството на Общността, това се прави на основата на достатъчно доказателства за съществуването на дъмпинг, вреда и причинна връзка по смисъла на параграф 2, които да послужат като основание за започване на процедура.

7. Доказателствата за дъмпинг и за вредата от него се разглеждат едновременно при вземане на решение за започване на разследване. Жалбата се отхвърля при липса на достатъчно доказателства за дъмпинг или за вредата от него, които да служат като основание за започване на процедура. Процедура не се образува срещу страни, които всяка поотделно имат внос, който е под 1 % от общия внос на пазара, с изключение на случаите, когато общият внос от група страни е 3 % или повече от потреблението в Общността.

8. Жалбата може да бъде оттеглена преди започване на процедура по разследването, в който случай се счита, че такава не е била подавана.

9. При установяване, след консултации, на явно наличие на достатъчно доказателства за започване на процедура по разследване Комисията образува процедура по разследване не по-късно от 45 дни от постъпване на жалбата и публикува съответното решение в *Официален вестник на Европейските общности*. При липса на достатъчно предоставени доказателства, жалбоподателят се уведомява за това, след консултации, в срок не по-дълъг от 45 дни от датата на подаване на жалбата.

10. В известието за започване на процедура се обявява започването на процедура, посочва се продуктът и страната, предмет на разглеждане, дава се обобщение на получената информация и се указва, че отнасящата се до процедурата информация следва да се представя в Комисията; определят се сроковете, в които заинтересованите лица могат да заявят своя интерес от участие в процедурата, да представят писмени становища и информация, ако искат тези становища и информации да бъдат взети предвид в хода на процедурата; определя се и срок, в рамките на който заинтересованите лица могат да поискат да бъдат изслушани от Комисията в съответствие с член 6, параграф 5.

11. Комисията уведомява за започването на процедура по разследване известните й заинтересовани износители, вносители и представителни сдружения на вносители и износители, както и представителите на страната на износа и заявителите на жалбата и при спазване на изискването за поверителност на информацията предоставя пълния текст на получената по параграф 1 писмена жалба на известните износители и на органите на страната на износа, а при поискване предоставя този текст и на други заинтересовани лица. При изключителна многобройност на засегнатите износители пълният текст на писмената жалба може да се предостави само на органите на страната на износа или на съответното търговско обединение.

12. Процедурата по разследване на дъмпинг не е пречка за митническо освобождаване на стоките.

Член 6

Процедура по разследване

1. След започване на процедура по разследване Комисията, в сътрудничество с държавите-членки, започва разследване на ниво на Общността. Предмет на разследване са дъмпингът и вредата от него, като те се разследват едновременно. За да бъде представителен резултатът от разследването, се определя разследвания период, който в случаите на дъмпинг е не по-кратък от шестте месеца, непосредствено предхождащи започването на процедурата. Информация, отнасяща се до период, следващ разследвания период, обикновено не се взема предвид.

2. За отговор по използваните в процедурите по разследване на дъмпинг въпросници на съответните лица се дава най-малко 30-дневен срок. Срокът за износителите се брои от датата на получаване на въпросниците, като те се считат за получени една седмица след тяхното изпращане до износителя или предаване на подходящ дипломатически представител на страната на износа. Този срок може да бъде продължен с 30 дни, като се отчетат подобаващо сроковете за процедурата и ако разследваната страна посочи уважителни причини, свързани с конкретни обстоятелства.

3. Комисията може да поиска от държавите-членки да предоставят информация, в който случай държавите-членки предприемат всички необходими стъпки за предоставянето на тази информация. Държавите-членки изпращат исканата информация, като прилагат към нея резултатите от всички предприети инспекции, проверки и разследвания. В случаите, когато информацията е от общ интерес или предоставянето ѝ е поискано от държава-членка, Комисията я предоставя на държавите-членки, освен ако не е поверителна, в който случай Комисията предоставя обобщение с неповерителен характер.

4. Комисията може да поиска от държавите-членки предприемането на всички необходими проверки и инспекции, по-специално сред вносителите, търговците и производителите от Общността, както и провеждането на разследвания в трети страни, в случай че съответните предприятия са дали съгласие и правителството на съответната страна е официално информирано и няма възражения. Държавите-членки предприемат всички необходими стъпки, за да изпълнят исканията на Комисията. Ако Комисията или някоя държава-членка поиска, служители на Комисията се упълномощават да оказват съдействие на служителите на държавите-членки при изпълнението на техните задължения.

5. Заинтересованите страни, които са изразили интерес в съответствие с член 5, параграф 10, се изслушват, ако в рамките на определения в известието в *Официален вестник на Европейските общности* срок са отправили писмено искане за изслушване, от което е видно, че те са заинтересована страна, която вероятно да бъде засегната от резултатите на разследването, и че имат специални основания да бъдат изслушани.

6. При поискване на вносителите, износителите, представителите на правителството на страната на износа и на жалбоподателите, които са заявили интерес за участие съгласно член 5, параграф 10, се подsigурява възможност за среща със страните с противоречиви интереси, където да бъдат изложени противоположни становища и да бъдат изразени аргументи в подкрепа на противното. Осигуряването на такава възможност трябва да отчита необходимостта от спазване на поверителност и възможностите на страните. Присъствието на такова заседание не е задължително за нито една от страните и отсъствието на страна не следва да се тълкува в нейна вреда. Устната информация, предвидена в настоящия параграф, се взема предвид, ако впоследствие бъде потвърдена писмено.

7. Жалбоподателите, вносителите и износителите и техните представителни сдружения, организациите на купувачите и потребителите, които са заявили своя интерес от участие в процедурата в съответствие с член 5, параграф 10, както и представители на страната на износа имат право, въз основа на писмено искане, да се запознаят с всяка информация, предоставена от страна по процедурата за разследване и която е различна от вътрешнослужебните документи, подготвени от органите на Общността или от нейните държави-членки, ако тази информация е от съществено значение за формулирането на защитата, не е поверителна по смисъла на член 19 и която е приложима в процедурата по разследването. Страните могат да представят отговор във връзка с тази информация и коментарите им се вземат предвид, ако са подкрепени с достатъчно доказателства.

8. С изключение на случаите по член 18, предоставената от заинтересованите страни информация, на която се основават констатациите, се подлага на възможно най-задълбочена проверка за достоверност.

9. При процедура, започнала съгласно член 5, параграф 9, разследването приключва по възможност в рамките на една година. Във всеки случай, разследването приключва задължително в рамките на 15 месеца от неговото започване, с констатации в съответствие с член 8 за приемане на гаранции или с констатации в съответствие с член 9 за налагане на окончателни мерки.

Член 7

Временни мерки

1. Временни мита могат да се приложат, ако е започнала процедура в съответствие с член 5, ако е било отправено известие за започването на тази процедура и на заинтересованите страни е дадена адекватна възможност да предоставят информация и отправят коментари в съответствие с член 5, параграф 10, ако е направено предварително положително установяване на дъмпинг и вреда от него за производството на Общността и ако интересите на Общността налагат намеса с оглед предотвратяване на причиняването на вреда. Временните мита могат да се прилагат не по-рано от 60 дни от датата на започване на процедурата, но не по-късно от девет месеца от датата на започване на процедурата.

2. Размерът на временното антидъмпингово мито не надвишава предварително определения дъмпингов марж, но то може да е по-малко от този размер, ако такова по-ниско мито е достатъчно, за да отстрани причиняваната на производството на Общността вреда.

3. Временното мито се обезпечава с гаранция и освобождаването на продуктите, предназначени за свободно обращение в Общността става след внасянето на такава гаранция.

4. Комисията предприема временни мерки след консултация с държавите-членки, или в неотложни случаи, след като ги информира за това. Във втория случай

консултациите се провеждат не по-късно от 10 дни, след като държавите-членки са били нотифицирани за предприетите от Комисията действия.

5. В случаите, когато държава-членка поиска незабавно предприемане на мерки и условията по параграф 1 са изпълнени, Комисията взема решение дали да наложи временно антидъмпингово мито не по-късно от пет работни дни след получаване на искането.

6. Комисията уведомява незабавно Съвета и държавите-членки за всички решения, взети в съответствие с параграфи от 1 до 5. Съветът може да вземе друго решение с квалифицирано мнозинство.

7. Временни мита може да се налагат за срок от шест месеца с възможност за продължение от още три месеца или да се налагат за срок от девет месеца. Срокът на действие може да се продължава или да се определи на девет месеца, ако има искане за това от износители, представляващи значителен процент от осъществяваната търговия или ако тези износители не направят възражение при нотифициране от Комисията.

Член 8

Гаранции

1. Процедура може да бъде прекратена без налагането на временно или окончателно мито при предлагане на достатъчна гаранция на доброволна основа от страна на износителя да преразгледа цените си или да преустанови износа на дъмпингови цени за съответната територия, в резултат на което Комисията, след консултации, да приеме, че вредоносният ефект от дъмпинга е премахнат. Увеличаването на цените при даването на такива гаранции не е по-голямо от необходимото за елиминиране на дъмпинговия марж, а може да бъде и по-малко от дъмпинговия марж, ако такова увеличаване е достатъчно, за да отстрани вредата за производството на Общността.

2. Поемането на гаранции може да бъде предложено от Комисията, но никой износител не е длъжен да даде такива гаранции. Фактът, че износител не предлага гаранция или отказва да приеме предложението за такава, не засяга разглеждането на случая. Комисията има обаче право да приеме, че опасността от причиняване на вреда е по-вероятна, ако дъмпинговият внос продължи. Гаранции не могат да бъдат искани или приемани от износителите освен след предварително положително установяване на дъмпинг и на причинена от него вреда. Освен при извънредни обстоятелства, предложение за поемане на гаранции може да се прави не по-късно от изтичането на срока за приемане на забележки в съответствие с член 20, параграф 5.

3. Предложените гаранции не е необходимо да бъдат приемани, ако приемането им се прецени за нецелесъобразно, ако броят на действителните или потенциални износители е твърде голям или по други причини, включително такива, свързани с общата политика. Износителят може да бъде уведомен за причините за отказа да се

приемат предложените от него гаранции и да получи възможност да представи коментарите си по тях. Причините за отказ се излагат в окончателното решение.

4. От страните, които предлагат гаранции, се изисква представяне на гаранциите по неуповерителен начин, така че предложението да може да се предоставя на заинтересовани по разследването страни.

5. В случаите, когато след съгласуване предложените гаранции се приемат и в рамките на Консултативния съвет не се повдигнат възражения, процедурата по разследване приключва. Във всички останали случаи Комисията предоставя незабавно на Съвета доклад за резултата от съгласуването с предложение за прекратяване на процедурата. Приема се, че процедурата е прекратена, ако в рамките на един месец Съветът не вземе друго решение с квалифицирано мнозинство.

6. При приемане на гаранция, разследването на дъмпингов внос и вредата от него обикновено приключва. В такъв случай при отрицателно установяване на дъмпинг и причинена от него вреда, гаранцията се погасява автоматично, освен ако отрицателното заключение не е в голяма степен резултат от самата гаранция. В такива случаи може да се изисква гаранцията да бъде поддържана за определен срок от време. В случай на положително установяване на дъмпинг и произтичаща от него вреда действието на гаранцията се продължава при условията, предвидени в нея и в настоящия регламент.

7. Комисията изиска от всеки износител, чиято гаранция е приета, да предоставя периодична информация относно изпълнението ѝ и да разрешава проверка на данните, свързани с нея. Неспазването на тези изисквания се счита за нарушаване на гаранцията.

8. Когато от отделни износители се приеме гаранция в хода на разследване, по смисъла на член 11 се счита, че тази гаранция влиза в сила от датата, на която разследването за страната на износа е приключило.

9. При неизпълнение на гаранцията или нейното оттегляне от която и да е страна, се налага окончателно мито в съответствие с член 9 на основата на фактите, установени в рамките на процедурата по разследването, довела до даване на гаранцията, ако разследването е приключило с окончателно установяване на дъмпинг и причинена от него вреда и на въпросния износител (освен когато той сам е оттеглил гаранцията) е била предоставена възможност за отправяне на коментар.

10. След консултации, временно мито може да се наложи в съответствие с член 7 на основата на най-пълната налична информация, ако има основание да се счита, че дадена гаранция е нарушена, или ако има нарушение или оттегляне на гаранция при неприключено разследване, довело до даване на гаранцията.

Приключване на процедура без налагане на мерки; налагане на окончателни мита

1. При оттегляне на жалба, процедурата може да бъде прекратена, освен когато прекратяването не е в интерес на Общността.
2. Когато след консултации се установи, че не е необходимо налагането на защитни мерки и в рамките на Консултативния комитет не са повдигнати възражения, разследването или процедурата се прекратява. Във всички останали случаи Комисията изпраща незабавно доклад до Съвета с резултатите от консултациите и предложение за прекратяване на процедурата. Счита се, че процедурата е прекратена, ако в рамките на един месец Съветът не приеме друго решение с квалифицирано мнозинство.
3. При процедури, започнати в съответствие с член 5 параграф 9, вредата се разглежда обикновено като незначителна, ако съответният внос съставлява по-малко от определените в член 5, параграф 7 обеми. При същата процедура се прилага незабавно прекратяване, ако се установи, че дъмпинговият марж е по-малък от 2 %, изразен като процент от експортната цена, като при марж по-малък от 2 % за отделни износители се прекратява само разследването, но тези износители остават обект на процедурата и могат да бъдат отново подложени на разследване при последващо преразглеждане за въпросната страна, в съответствие с член 11.
4. Когато окончателно събраните факти доказват, че е налице дъмпинг и причинена от него вреда и интересът на Общността изисква предприемане на действия в съответствие с член 21, Съветът налага окончателно антидъмпингово мито с обикновено мнозинство на основата на предложението, внесено от Комисията след съгласуване с Консултативния комитет. Когато се прилагат временни мита, предложението за окончателни действия се предоставя на Съвета не по-късно от един месец преди изтичането на срока, за който са наложени временните мита. Размерът на антидъмпинговото мито не да превишава определения дъмпингов марж, но може да бъде и по-малък, ако е достатъчен да отстрани вредата за производството на Общността.
5. Антидъмпинговото мито се събира в съответните размери във всеки конкретен случай на недискриминационна основа по вноса на такава стока от всички източници, за които е доказан дъмпинг и причинена от него вреда, с изключение на онези източници, за които са приети гаранции при условията на настоящия регламент. Регламентът, с който се налага митото, постановява митото за всеки отделен доставчик или, ако това е неприложимо, и като общо правило в случаите, уточнени в член 2, параграф 7 — за разглежданата страна доставчик.
6. Когато Комисията ограничава разследването в съответствие с член 17, антидъмпинговото мито по внос от износители или производители, които са станали известни в съответствие с член 17, но които не са били включени в разследването, не надвишава среднопретегления дъмпингов марж, установен за

подбраните в представителната извадка страни. По смисъла на настоящия параграф, Комисията не взема предвид дъмпингов марж, който е равен на нула или е *de minimis*, както и дъмпингов марж, установен по реда на член 18. Индивидуални мита се налагат по вноса на износителите или производителите, на които е предоставено индивидуално третиране в съответствие с член 17.

Член 10

Обратна сила

1. Временни мерки и окончателни антидъмпингови мита се прилагат само по отношение на продукти, които са предмет на свободно обращение след датата на влизане в сила на решение, взето в съответствие с член 7, параграф 1 или член 9, параграф 4, според случая, с изключение на случаите, определени в настоящия регламент.

2. В случаите на прилагано временно мито и доказване въз основа на окончателно събраните факти на дъмпинг и на вреда от него, Съветът определя, независимо от това дали ще бъде наложено окончателно антидъмпингово мито, частта от временното мито, която подлежи на събиране. В този смисъл, „вред“ не включва съществено забавяне на създаването на производство на Общността нито опасност от причиняване на вреда, освен ако се установи, че без прилагането на временни мерки, това би довело до имуществена вреда. Във всички останали случаи, включващи опасност от причиняване на вреда или забавяне на създаването на собствено производство, обезпечените суми за временни мита се освобождават и окончателни мита могат да се събират само от датата на окончателно установяване на опасност от причиняване на вреда или забавяне на създаването на собствено производство.

3. Ако размерът на окончателното мито е по-висок от този на временното, разликата не се събира. Ако размерът на окончателното мито е по-нисък от този на временното, митото се преизчислява. При прекратяване на процедурата без налагане на окончателни мита, временното мито не се утвърждава.

4. Окончателно антидъмпингово мито може да се наложи на стоки, въведени за целите на потреблението до 90 дни преди датата на прилагане на временни мерки, но не и преди датата на започване на процедура, ако вносът е регистриран в съответствие с член 14, параграф 5, Комисията е предоставила на вносителите възможност да изразят становище и при условие че:

а) за въпросния продукт има данни за дъмпинг, осъществяван за продължителен период от време или че вносителят е знаел или е бил длъжен да знае за дъмпинга, като степен на съществуване и на твърдяна или действителна вреда; и

б) в допълнение към нивата на внос, причинил вреда през разследвания период се наблюдава допълнително съществено нарастване на вноса, който с оглед на времетраенето, обема и други фактори, съществено ще намали изравнителния ефект на окончателното мито, което трябва да се приложи.

5. При нарушение или оттегляне на гаранция, окончателни мита могат да се налагат за стоки, въведени в свободно обращение до 90 дни преди прилагането на временни мерки, ако вносът е бил регистриран в съответствие с член 14, параграф 5 и при условие че налагането с обратна сила на мито няма да се прилага към внос, осъществен преди нарушаването или оттеглянето на гаранцията.

Член 11

Срок на действие, преразглеждане и възстановяване

1. Антидъмпинговите мита са в сила в степента и за времето, които са необходими, за да се неутрализира ефектът от причиняващия вреда дъмпинг.

2. Срокът на действие на антидъмпинговите мита изтича пет години след датата на налагането им или пет години от датата на приключване на последното по ред едновременно преразглеждане на дъмпинга и вредата от него, освен ако в някое преразглеждане не е установено, че изтичането на този срок ще доведе до продължаване или повторение на дъмпинга и вредата от него. Преразглеждане с оглед изтичане на срока на действие на митата се предприема по предложение на Комисията или по искане на или от името на производството на Общността, като митата остават в сила до приключване на преразглеждането.

Преразглеждане с оглед изтичане на срока на действие на митата се предприема, когато в искането се съдържат достатъчно доказателства, че изтичането на действието на мерките по всяка вероятност ще доведе до продължаване или повтаряне на дъмпинга и вредата от него. Вероятността може да бъде подкрепена, например, с доказателства за продължаващ дъмпинг и вреда, доказателства, че отстраняването на вредата се дължи изцяло или отчасти на съществуването на мерки или доказателства, че положението на износителите или условията на пазара са такива, че биха указали вероятност от по-нататъшен вредоносен дъмпинг.

При провеждане на разследванията по настоящия параграф, на износителите, вносителите, представителите на страната на износа и на производителите от Общността се предоставя възможност да развият, опровергават или предоставят коментари по въпросите, повдигнати в искането за преразглеждане, като в заключенията следва да се отчетат пълно всички съответни и надлежно подкрепени с документи доказателства, представени във връзка с въпроса доколко е вероятно или не изтичането на срока на действие на митата да доведе до продължаване или повтаряне на дъмпинга и вредата от него.

Известие за предстоящото изтичане на срока на действие на митата се публикува в *Официален вестник на Европейските общности* в подходящ момент през последната година от прилагането им съгласно дефиницията в настоящия параграф. След публикуването на горното известие, но не по-късно от три месеца преди изтичането на петгодишния период, производителите от Общността имат право да подадат искане за преразглеждане в съответствие с втората алинея от

настоящия параграф. Публикува се и известие за действителното изтичане на срока на действие на мерките по настоящия параграф.

3. При наличие на основания на преразглеждане може да се подлага и необходимостта от продължаване на действието на мерките — по инициатива на Комисията или по искане на държава-членка — или, в случаите когато е изминал разумен период от най-малко една година от налагането на окончателните мерки, по искане на износител, вносител или производител от Общността, като искането следва да съдържа достатъчно доказателства в подкрепа на необходимостта от подобно междинно преразглеждане.

Процедура по междинно преразглеждане започва, когато искането съдържа достатъчно доказателства, че продължаване на действието на мярката не е вече необходимо за компенсиране на дъмпинга и/или че няма вероятност причиняването на вреда да продължи или да се повтори, ако мярката се отмени или измени или че действащата мярка не е или вече не е достатъчна за неутрализиране на дъмпинга, който причинява вреда.

При провеждане на разследванията по настоящия параграф Комисията има право, *inter alia*, на преценка доколко е налице съществена промяна на обстоятелствата по отношение на дъмпинга и вредата от него и доколко съществуващите мерки постигат желания ефект да отстранят вредата по смисъла на член 3. За тази цел при окончателната преценка се вземат предвид всички релевантни и надлежно подкрепени от документи доказателства.

4. Преразглеждане се извършва и с цел определяне на индивидуален дъмпингов марж за новоизносители от страната на износа, които не са изнасяли стоката, спрямо която са наложени мерки, през разследвания период.

Такова преразглеждане се предприема, ако новоизносител или производител може да докаже, че не е свързано лице с износителите или производителите в страната на износа, по отношение на които се прилага антидъмпинговото мито за дадена стока и че реализираният от тях износ за Общността е осъществен след упоменатия по-горе разследван период или ако могат да докажат, че са поели неотменимо договорно задължение за износ на голямо количество от съответната стока за Общността.

Процедура по преразглеждане заради новоизносител започва и провежда в ускорени срокове, след съгласуване с Консултативния комитет и след като на производителите от Общността е дадена възможност да отправят коментар. Регламентът на Комисията, по силата на който започва процедура по преразглеждане, отменя действащото мито по отношение на съответния новоизносител като внася поправка в Регламента, с който е наложено съответното мито и въвежда регистрационен режим за съответния внос в съответствие с член 14, параграф 5, за да се гарантира възможността за налагане на антидъмпингово мито с обратна сила, считано от датата на започване на процедура по

преразглеждането, ако това преразглеждане приключи с установяване на дъмпинг по отношение на новоизносителя.

Разпоредбите на настоящия параграф не се прилагат, когато са наложени мита по член 9, параграф 6.

5. Разпоредбите от настоящия регламент по отношение на започването и провеждането на разследвания се прилагат при всички процедури по преразглеждането в съответствие с параграфи 2, 3 и 4, с изключение на онези от тях, които определят срокове. Всяко преразглеждане се провежда във възможно най-кратък срок и обикновено завършва до 12 месеца от датата на започването му.

6. Преразглежданията по този член започват по инициатива на Комисията след съгласуване с Консултативния комитет. Когато въз основа на преразглеждане дадени мерки се отменят или остават в сила по параграф 2 или се отменят, остават в сила или се изменят по параграфи 3 и 4, това се осъществява от институцията на Общността, която отговаря за тяхното въвеждане. Когато определени мерки се отменят за конкретни износители, но не и за страната като цяло, съответните износители продължават да са обект на процедурата и могат да бъдат подлагани автоматично на ново разследване при всяко поредно преразглеждане, предприемано за съответната страна в съответствие с настоящия член.

7. Когато преразглеждане на мерки в съответствие с параграф 3 е в ход в края на периода на прилагане на мерките според дефиницията на параграф 2, съответното преразглеждане следва да отчете и обстоятелствата, изложени в параграф 2.

8. Независимо от параграф 2 вносител може да предяви искане за възстановяване на събрани мита, ако се докаже, че дъмпинговият марж, взет за основа за определяне на платените мита, е бил елиминиран или редуциран до ниво, по-ниско от нивото на действащото мито.

При предявяване на искане за възстановяване на антидъмпингови мита вносителят подава заявление до Комисията. Заявлението се депозира чрез държавата-членка, на територията на която стоките са били пуснати на пазара, в рамките на шест месеца, считано от датата, на която размерът на наложените окончателни мита е бил надлежно определен от отговорните институции или считано от датата, на която е взето решение да се съберат окончателно обезпечените като временно мито суми. Съответната държава-членка незабавно препраща заявлението до Комисията.

Заявление за възстановяване на мита се приема, че е надлежно подкрепено от доказателства, само когато съдържа точна информация за сумата, за която се предявява иск за възстановяване на антидъмпингови мита и митническата документация, свързана с изчисляването и заплащането на тази сума. Заявлението съдържа също така доказателства, за представителен период от време, за нормалните стойности и експортните цени за Общността на износителя или производителя, обект на митата. В случаите, когато вносителят не е свързано лице със съответния износител или производител и информацията за това не е в

непосредствена наличност, или когато износителят или производителят не е готов да предостави тази информация на вносителя, заявлението съдържа декларация на износителя или производителя, че дъмпинговият марж е редуциран или елиминиран, по смисъла на този член, и че релевантните подкрепящи доказателства ще бъдат предоставени на Комисията. Когато тези доказателства от износителя или производителя не постъпят в рамките на разумен период от време, заявлението се отхвърля.

След консултации с Консултативния комитет Комисията решава дали и в каква степен заявлението следва да бъде уважено. Тя може да се ползва по всяко време от правото да започне процедура за междинно преразглеждане, в резултат на което информацията и заключенията от това преразглеждане, проведено в съответствие с разпоредбите за провеждане на подобни преразглеждания, може да се използва като основа за определяне дали и в каква степен искането за възстановяване е оправдано. Възстановяването на мита се осъществява в нормалния случай в рамките на 12 месеца, но при никакви обстоятелства не може да се забави повече от 18 месеца, считано от датата, на която вносителят на стока, за която е наложено антидъмпингово мито, е подал надлежно подкрепено с доказателства заявление с искане за възстановяване на митото. Плащането на разрешено възстановяване на мито се осъществява обикновено от държавите-членки в рамките на 90 дни от вземането на упоменатото по-горе решение.

9. При провеждането на всяко преразглеждане или разследване на искане за възстановяване на мита Комисията прилага, ако няма промяна в обстоятелствата, същата методология, която е била приложена при разследването, довело до налагане на мито, при надлежно отчитане на член 2, и по-специално параграфи 11 и 12 от него и на член 17.

10. При провеждане на всяко разследване по смисъла на настоящия член Комисията проверява достоверността на експортните цени в съответствие с член 2. При вземане на решение за конструиране на експортната цена в съответствие с член 2, параграф 9 Комисията обаче прави изчисленията без приспадане на сумата за заплатени антидъмпингови мита, ако са предоставени окончателни доказателства, че митото е надлежно отразено в препродажните цени и производните от тях продажни цени в Общността.

Член 12

1. Когато производството на Общността предостави достатъчно данни, доказващи, че въведените мерки не са довели или са довели само до недостатъчна промяна в препродажните цени, а оттам и на продажните цени в Общността, след консултации, разследването може да бъде подновено с цел да се проучи доколко мярката е имала ефект върху упоменатите по-горе цени.

2. По време на подновеното в съответствие с настоящия член разследване на износителите, вносителите и производителите от Общността се предоставя възможност да разяснят ситуацията по отношение на препродажните цени и

производните от тях продажни цени: ако заключението е, че мярката е следвало да повлияе тези цени, с цел да се отстрани установената предварително в съответствие с член 3 вреда, експортните цени се определят отново в съответствие с член 2 и дъмпинговите маржове се преизчисляват, така че да отчетат новоопределените експортни цени. Ако се приеме, че неповлияването на цените в Общността се дължи на спад на експортните цени, реализиран преди или след налагането на мерките, дъмпинговите маржове се преизчисляват, така че да отчетат тези по-ниски експортни цени.

3. В случаите когато подновеното в съответствие с настоящия член разследване докаже нарастващ дъмпинг, Съветът внася поправки в действащите мерки с обикновено мнозинство, въз основа на предложение от Комисията, и в съответствие с новите констатации за експортните цени.

4. Разпоредбите на член 5 и член 6 се прилагат и при всяко преразглеждане, проведено в съответствие с настоящия член, с изключение на изискването преразглеждането да се проведе във възможно най-кратки срокове и в нормалния случай да приключи в рамките на шест месеца, считано от датата на започване на процедура по преразглеждането.

5. Предполагаеми промени на нормалната стойност се вземат под внимание по силата на настоящия член, ако в сроковете, заложи в известието за започване на процедура по разследването, на Комисията е предоставена пълна информация, надлежно подкрепена с доказателства за преразгледани нормални стойности. Ако разследването включва преразглеждане на нормални стойности, вносът може да бъде подложен на регистрационен режим в съответствие с член 14, параграф 5 в очакване на изхода от повторното разследване.

Член 13

Заобикаляне

1. Действието на наложени в съответствие с настоящия регламент антидъмпингови мита може да бъде разширено върху внос от трети страни на подобни стоки или на части от тях, когато е налице заобикаляне на действащите мерки. Заобикаляне е налице, когато настъпи промяна в условията на търговия между трети страни и Общността, дължаща се на практика, процес или работа, за които няма друга достатъчно убедителна причина или икономическа обосновка освен налагането на съответното мито и когато има доказателства, че възстановителният ефект на митата, изразен като цени и/или количества на подобни стоки, намалява и са налице доказателства за дъмпинг по отношение на нормалните стойности, предварително установени за подобни или еднакви стоки.

2. Комплектоването на стоки в Общността или в трета страна се разглежда като заобикаляне на действащите мерки, когато:

а) комплектоването започва или значително нараства от началото на или непосредствено преди началото на започване на процедура по антидъмпингово

разследване и частите, от които се комплектова стоката са с произход от страната, на която са наложени мерки; и

б) частите съставляват 60 % или повече от общата стойност на всички части на комплектованата стока, като не се разглежда обаче като заобикаляне случаят, когато добавената стойност на включените в комплектоването или доокомплектоването на дадена стока части надвишава 25 % от производствените разходи; и

в) възстановителният ефект на митото, изразен като цени и/или количества на комплектованата сходен продукт, намалява и има доказателства за дъмпинг по отношение на нормалните стойности, предварително установени за еднакви или подобни стоки.

3. Процедура по разследване започва по силата на настоящия член, ако в искането за разследване се съдържат достатъчно доказателства по отношение на факторите по параграф 1. Започването на процедура става, след консултации с Консултативния комитет, по силата на регламент на Комисията, който възлага също така на митническите органи да въведат регистрационен режим за съответния внос в съответствие с член 14, параграф 5 или да изискват гаранции. Процедурите по разследване се провеждат от Комисията, в евентуално сътрудничество с митническите органи, и следва да приключват в рамките на девет месеца. Ако окончателно установените факти налагат разширяване на действието на мерките, това се прави от Съвета с обикновено мнозинство, въз основа на предложение на Комисията, считано от датата, на която е въведен регистрационен режим в съответствие с член 14, параграф 5 или от датата, на която са изискани обезпечения. Съответните разпоредби на настоящия регламент по отношение на започване и провеждане на процедури по разследване се прилагат и при процедурите по настоящия член.

4. Продуктите не се подлагат на регистрационен режим по член 14, параграф 5 или на мерки, ако се съпровождат от митнически документ, в който се удостоверява, че вносът на тези стоки не представлява заобикаляне на действащите мита. Такъв документ се издава на вносителите въз основа на писмено заявление до упълномощените органи, като упълномощаването става с решение на Комисията, след консултации с Консултативния комитет, или с решение на Съвета, с което се налагат мерки, като валидността на документа и условията, при които се издава, са уточнени в тези решения.

5. Настоящият член по никакъв начин не обезсилва нормалното прилагане на действащите разпоредби по отношение на митни сборове.

Член 14

Общи разпоредби

1. Временни или окончателни антидъмпингови мита се налагат с регламент и се събират от държавите-членки под формата, в размера и в съответствие с всички

останали критерии, определени в регламента, с който се въвеждат митата. Тези мита се събират независимо от митните сборове, данъците и други налози, свързани обикновено с внос на стоки. Не се допуска едновременно налагане на антидъмпингово и изравнително мито при разглеждане на един и същ случай, възникнал поради дъмпинг или наличие на експортно субсидиране.

2. Регламентите, с които се налагат временни или окончателни антидъмпингови мита, както и регламентите или решенията, с които се приемат гаранции или с които се прекратяват разследвания и процедури, се публикуват в *Официален вестник на Европейските общности*. По-специално при отчитане на необходимостта от защита на поверителна информация, регламентите и решенията съдържат, по възможност, имената на износителите или на страните, предмет на разглеждане, описание на стоката и обобщение на конкретните факти и съображения, довели до установяване на дъмпинг и причинена от него вреда. Във всеки конкретен случай екземпляр от регламента или решението се изпращат на известните заинтересовани страни. Разпоредбите на настоящия параграф се прилагат *mutatis mutandis* и при процедурите по преразглеждане.

3. В съответствие с настоящия регламент могат да се приемат специални разпоредби, по-специално по отношение на общото дефиниране на понятието за произход, съдържащо се в Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета ⁶.

4. Ако това е в интерес на производството на Общността, мерки, налагани в съответствие с настоящия регламент, могат да бъдат суспендирани за срок от девет месеца с решение на Комисията, предхождано от съгласуване с Консултативния комитет. Суспендирането може да бъде продължавано, но не с повече от една година от Съвета с обикновено мнозинство, въз основа на предложение от Комисията. Суспендиране на мерки се предприема само в случаите, когато пазарните условия са се променили временно в такава степен, че е малко вероятно вредата да бъде подновена в резултат на суспендиране и при условие че на производството на Общността е била предоставена възможност да даде становище и това становище е било отчетено. Действието на мерките може да бъде винаги възобновено, след съгласуване, когато отпаднат предпоставките за суспендиране.

5. След съгласуване с Консултативния комитет, Комисията може да възложи на митническите органи да предприемат необходимите действия за въвеждане на регистрационен режим на внос, което да позволява последващо въвеждане на мерки по отношение на този внос, считано от датата на регистрация. Регистрационен режим по отношение на внос може да се въвежда по искане на производството на Общността, подкрепено с достатъчно доказателства, обосноваващи подобно действие. Регистрационен режим се въвежда с регламент, в който се дефинира целта на предприеманата мярка и там, където е възможно, предполагаемият размер на евентуалното бъдещо задължение. Регистрационен

⁶ ОВ L 302, 19.10.1992 г., стр. 1.

режим по отношение на внос не може да се въвежда за период, по-дълъг от девет месеца.

6. Държавите-членки информират Комисията ежемесечно за вноса на стоки, които са предмет на разследване или спрямо които са въведени мерки и за сумите от събраните в съответствие с този регламент мита.

Член 15

Консултации

1. Консултациите, предвидени в настоящия регламент, се провеждат в рамките на Консултативен комитет, в който участват представители на всички държави-членки, като председател е представител на Комисията. Консултации се провеждат незабавно при поискване на държава-членка или по инициатива от страна на Комисията, а в останалите случаи през периоди от време, което позволява спазване на сроковете, заложи в настоящия регламент.

2. Комитетът се свиква от неговия председател. Той предоставя на държавите-членки във възможно най-кратки срокове цялата относима информация.

3. В случай на необходимост консултациите могат да бъдат и само писмени; тогава Комисията нотифицира държавите-членки писмено и определя срок, в рамките на който те могат да изразят своите становища или да поискат устна консултация, която да бъде организирана от председателя, ако е възможно устната консултация да се проведе в срок, позволяващ спазване на сроковете, заложи в настоящия регламент.

4. Предмет на съгласуване са по-специално:

а) наличието на дъмпинг и методите за определяне на дъмпинговия марж;

б) наличието и размерът на причиняваната вреда;

в) причинната връзка между дъмпинговия внос и вредата от него;

г) подходящите при съответните обстоятелства мерки за предотвратяване или неутрализиране на причиняваната от дъмпинга вреда и начините и средствата за привеждане на тези мерки в действие.

Член 16

Проверки на място

1. Ако счете за необходимо, Комисията провежда инспекции на място с цел проверка на документацията на вносителите, износителите, търговците, представителите, производителите, търговските обединения и организации и

достоверността на подадената информация за дъмпинг и вреда. При липса на точен и своевременен отговор проверката на място може да не бъде провеждана.

2. Комисията осъществява при необходимост разследвания в трети страни, в случай че получи съгласието за това на предприятията, предмет на разследване, че нотифицира представителите на правителството на въпросната страна и те не възразят срещу разследването. След получаване на съгласието на предприятията, предмет на разследване, Комисията нотифицира властите на страната на износа за имената и адресите на предприятията, които трябва да бъдат посетени, както и за договорените за това дати.

3. Предприятията, предмет на разследване, получават информация за естеството на информацията, обект на проверка по време на инспекцията, както и за евентуална друга информация, която следва да бъде предоставена по време на инспекцията, без това да изключва възможността от предявяване на искания по време на проверката за повече детайли по събраната допълнително информация.

4. По време на разследванията, провеждани по параграфи 1, 2 и 3, Комисията се подпомага от длъжностни лица на държави-членките, изявили съответния интерес.

Член 17

Представителна извадка

1. Когато броят на жалбоподателите, износители или вносителите, видовете продукти или броят на сделките е голям, разследването може да се ограничи до приемлив брой страни, продукти и сделки чрез използването на представителни към момента на правенето им статистически извадки въз основа на наличната информация или да се ограничи до най-големия представителен обем на производство, продажби или износ, чието изследване е възможно в рамките на наличното време.

2. Окончателният подбор на лица, видове продукти и осъществени сделки с цел на определяне на представителна извадка се прави от Комисията, като е препоръчително представителната извадка да е съгласувана с и одобрена от заинтересованите страни, при условие че тези заинтересовани страни са заявили себе си като такива и са предоставили достатъчно информация за оформянето на представителната извадка в рамките на три седмици след започването на процедурата по разследване.

3. В случаите на ограничено разследване в съответствие с настоящия параграф може да се определя индивидуален дъмпингов марж за всеки износител или производител, различен от първоначално подбраните, който представи в срока, определен от настоящия регламент, необходимата за целите на разследването информация, освен ако броят на износители и производителите е толкова голям, че индивидуалните разследвания биха затруднили разследването недължимо и биха забавили приключването му в надлежен срок.

4. Ако е взето решение за представителна извадка и някоя или всички от подбраните страни демонстрират неоказване на съдействие, което има вероятност да се отрази конкретно върху изхода на разследването, може да се направи нова представителна извадка. При трайна висока степен на неоказване на съдействие и липса на достатъчно време за нова представителна извадка се прилагат съответните разпоредби на член 18.

Член 18

Неоказване на съдействие

1. В случай че заинтересована страна откаже достъп или по друг начин не предостави в срока, предвиден по настоящия регламент, необходимата информация или възпрепятства разследването, предварителните или окончателни заключения, положителни или отрицателни, могат да бъдат направени въз основа на наличните факти. Ако заинтересовано лице предостави невярна или подвеждаща информация, тя се изключва и се използват наличните факти. Заинтересованите лица се предупреждават за последиците от неоказване на съдействие.

2. Непредоставянето на отговор на електронен носител не се тълкува като неоказване на съдействие, ако заинтересованата страна докаже, че предоставянето на отговор под тази форма би представлявало неоправдана допълнителна тежест или неоправдани допълнителни разходи.

3. Ако предоставената от заинтересована страна информация не е съвършена във всяко едно отношение, тя не се изключва автоматично, ако недостатъците в нея не са от естество, което да причини неоправдани трудности при достигането до логично приемливи заключения, ако информацията е предоставена по подходящ начин, навреме и може да бъде проверена и ако страната е действала, полагайки всички усилия.

4. Ако доказателства или информация са изключени от разследването, предоставящата ги страна се информира за съответните причини, като ѝ се дава възможност да предостави допълнителни разяснения в определения за това срок. Ако и допълнителните разяснения се изключат като незадоволителни, причините за изключването на доказателства или информация от разследването се разгласяват и се включват в обнародваните констатации.

5. Ако определянето, включително на нормалната стойност, се прави на основата на разпоредбите на параграф 1, включително на основата на предоставена в жалбата информация, когато е възможно и постижимо във времевите рамки на разследването, данните се проверяват, като се съпоставят с информация от други налични независими източници, така например публикувани ценови листи, официални статистики за вноса и данни за митнически постъпления или с информация, получена в хода на разследването от други заинтересовани страни.

6. Ако заинтересована страна отказва съдействие или оказва само частично съдействие, като по този начин препятства получаването на важна информация,

резултатът от разследването за такава страна може да бъде по-малко благоприятен от този, ако тя би сътрудничила.

Член 19

Поверителност

1. Всяка поверителна по своя характер информация (защото например разгласяването ѝ ще даде значително сравнително преимущество на конкурент или ще има значителен отрицателен ефект за лицето, предоставило информацията или за трето лице, от което информацията е получена), както и информацията, предоставена от заинтересовани лица на поверителна основа, се разглежда от властите като поверителна, ако са посочени уважителни причини за това.

2. От заинтересованите страни, които предоставят информация на поверителна основа, се изисква да представят обобщения с неповерителен характер. Обобщенията с неповерителен характер са достатъчно подробни, за да позволят разбирането на смисъла на предоставената при поверителност информация. В изключителни случаи заинтересованите страни може да посочат, че информацията не подлежи на обобщаване. В тези изключителни случаи се декларира причините, поради които информацията не подлежи на обобщаване.

3. Ако се установи, че искането за поверителност не е обосновано, заинтересуваната страна не желае да предостави информацията или да разреши разгласяването ѝ в обобщен вид, такава информация може да не бъде взета предвид, освен ако чрез подходящи източници се докаже, че тя е точна. Исканията за поверителност не може да се отхвърлят произволно.

4. Настоящият член не изключва разгласяване на обща информация от органите на Общността и по-специално на основанията, въз основа на които се вземат решения по силата на настоящия регламент, и на доказателствата, използвани от органите на Общността, ако съответните основания е необходимо да се разясняват в рамките на съдебно производство. При такова разгласяване трябва да се държи сметка за законния интерес на съответните лица да не се накърнява търговската им тайна.

5. Съветът, Комисията, държавите-членки, или длъжностни лица в тях, нямат право да разгласяват информация, получена по силата на настоящия регламент, за която предоставилото я лице е поискало конфиденциално третиране, без изрично съгласие на предоставилото я лице. Информация, обменяна между Комисията и държавите-членки, информация, свързана с консултациите, провеждани в съответствие с член 15, както и вътрешните документи, изготвяни от органите на Общността или от държавите-членки, не се разгласяват, освен по реда на специалните разпоредби на настоящия регламент.

6. Информацията, получена при условията на настоящия регламент, се ползва само за целите, за които е била изисквана.

Член 20

Разгласяване

1. Жалбоподателите, вносителите и износителите и техните представителни обединения, както и представителите на страната на износа имат право да изискат разгласяване на детайлите, подкрепящи основните факти и съображения, на основата на които са въведени временни мерки. Искания за такова разгласяване се правят писмено непосредствено след въвеждането на временни мерки, а разгласяването се прави също писмено във възможно най-кратък срок след подаване на искането.
2. Страните, упоменати в параграф 1 имат право да поискат окончателно разгласяване на основните факти и съображения, на основата на които съществува намерение за препоръка за налагането на окончателни мерки или за прекратяване на разследване или процедура без въвеждане на мерки, като се отдава особено внимание на разгласяването на факти и съображения, различни от използваните при въвеждане на временни мерки.
3. Исканията за окончателно разгласяване по смисъла на параграф 2 се отправят в писмена форма до Комисията и се получат, в случаите на въвеждане на временни мита, не по-късно от един месец след публикуване на налагането на това мито. Когато не е въведено временно мито, на страните се предоставя възможност да поискат окончателно разгласяване в срок, определен от Комисията.
4. Окончателното разгласяване се прави в писмена форма. То се прави, с надлежно отчитане на защитата на поверителна информация, във възможно най-кратък срок и обикновено не по-късно от един месец преди вземане на окончателно решение или преди внасяне от страна на Комисията на предложение за окончателни действия в съответствие с член 9. Ако Комисията не е в състояние да разгласи някои факти и съображения към този момент, това се извършва във възможно най-кратък срок след този момент. Разгласяването не преопределя решенията, които може да бъдат взети от Комисията или Съвета впоследствие, но ако такива решения се основават на други факти и съображения, същите следва да се разгласят във възможно най-кратък срок.
5. Забележки, направени след окончателното разгласяване, се вземат предвид, само когато се получат в рамките на срок, определен от Комисията за всеки конкретен случай, като този срок е най-малко 10 дни, при надлежно отчитане на спешността на случая.

Член 21

Интерес на Общността

1. Преценката дали интересът на Общността налага вземане на мерки се основава на отчитане на различните интереси в тяхната цялост, включително на интересите на местното производство, търговците и потребителите; преценка в съответствие с този член се прави само когато на всички заинтересовани лица е била предоставена възможност да изложат своите становища в съответствие с параграф 2. При такова

разследване се отделя специално внимание на необходимостта да се елиминират нарушаващите търговията последици от вредоносен дъмпинг и да се възстанови реалната конкуренция. Мерки, определени на основата на установен дъмпинг и вреда от него, може да не се въвеждат, в случаите, когато органите, на основата на цялата получена информация, могат категорично да заключат, че въвеждането на тези мерки не е в интерес на Общността.

2. С цел да се подсигури солидна основа, която да позволи на органите да вземат предвид всички мнения и информации при формулиране на решението доколко въвеждането на мерки е в интерес на Общността или не е, жалбоподателите, вносителите и техните представителни сдружения, представителните организации на търговците и на потребителите, имат право да заявят своя интерес и да предоставят на Комисията информация в срок, определен в публикуваното известие за започване на процедура по антидъмпингово разследване. Такава информация или достоверни обобщения на същата се предоставя на останалите лица по силата на настоящия член и те имат право да я коментират.

3. Страните, действали в съответствие с параграф 2, имат право да поискат устно изслушване. Такива искания се уважават, когато се предоставени в рамките на срока, определен в параграф 2 и когато съдържат обосновка, какво от гледна точка на интереса на Общността налага да бъдат изслушани.

4. Страните, действали в съответствие с параграф 2, имат право на коментар по прилагането на временни мита. За да бъдат взети предвид, такива коментари следва да се получат в рамките на месец от въвеждането на съответните мерки и да може да се предоставят, те или подходящи обобщения, на други страни с право да отговорят на съответните коментари.

5. Комисията проучва надлежно предоставената ѝ информация и степента на нейната представителност, като резултатите от анализа, заедно със становище по основанията, се предоставя на Консултативния комитет. Във всяко едно предложение, което прави в съответствие с член 9, Комисията търси равновесието между различните становища, изразени в Комитета.

6. Страните, действали в съответствие с параграф 2, имат право да искат да им бъдат предоставени фактите и съображенията, които има вероятност да послужат като основа за вземане на окончателно решение. Такава информация се предоставя в рамките на възможното и без да предопределя последващи решения на Комисията или Съвета.

7. Взема се предвид само информация, подкрепена с реални доказателства в полза на достоверността ѝ.

Член 22

Заключителни разпоредби

Настоящият регламент не изключва прилагането на:

а) специални правила, определени в споразумения, сключени между Общността и трети страни;

б) регламентите на Общността в областта на селскостопанския сектор и Регламенти (ЕО) № 3448/93⁷, (ЕИО) № 2730/75⁸ и (ЕИО) № 2783/75⁹ на Съвета; настоящият регламент действа в допълнение към изброените регламенти и отменя онези разпоредби в тях, които изключват прилагането на антидъмпингови мита;

в) специални мерки, освен ако те не влизат в противоречие с поети по ГАТТ задължения.

Член 23

Отмяна на съществуващо законодателство и преходни мерки

С настоящото се отменя Регламент (ЕО) № 3283/94, с изключение на член 23, параграф 1 от него.

Отмяната на Регламент (ЕО) № 3283/94 не обезсилва валидността на процедури, започнати в съответствие с него.

Препратки към Регламент (ЕИО) № 2423/88 и към Регламент (ЕС) № 3283/94 се тълкуват като препратки към настоящия регламент по целесъобразност.

Член 24

Влизане в сила

Настоящият регламент влиза в сила в деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейските общности*.

Въпреки това, сроковете по член 5, параграф 9, по член 6, параграф 9 и по член 7, параграф 1 се прилагат по отношение на жалбите, подадени на основание на член 5, параграф 9, считано от 1 септември 1995 г., както и по отношение на разследванията, започнали въз основа на тези жалби.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага във всички държави-членки.

Съставено в Брюксел на 22 декември 1995 година.

⁷ ОВ L 318, 20.12.1993 г., стр. 18.

⁸ ОВ L 281, 1.11.1975 г., стр. 20. Регламент, изменен с Регламент (ЕИО) № 222/88 на Комисията (ОВ L 28, 1.2.1988 г., стр. 1).

⁹ ОВ L 282, 1.11.1975 г., стр. 104. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕИО) № 3290/94 (ОВ L 349, 31.12.1994 г., стр. 105).

За Съвета:

L. ATIENZA SERNA

Председател